

ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กรณีศึกษา นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ In Country Study
Program ประจำปีการศึกษา 2560

Factors affecting Chinese language listening skills of Chinese language
students, Walailak University --- case study for students participating in In
Country Study Program for the academic year 2017

นุจรีย์ สุทธิพันธ์^{1*}

Nujaree Suttiphan^{1*}

¹ อาจารย์, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต, สาขาภาษาจีน, สำนักวิชาศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

¹ Lecturer, Chinese Program, School of Liberal Arts, Walailak University

* Corresponding author, E-mail: bailuhappy889@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน และระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ประจำปีการศึกษา 2560 เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านทักษะการฟังและทักษะด้านอื่น ๆ ของนักศึกษา โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่เข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบความสามารถทางด้านการฟัง แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการสอน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.17 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 ส่วนปัจจัยด้านตัวผู้เรียนมีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.06 ในด้านระดับความสามารถทางการฟังภาษาจีนของนักศึกษาก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการ In Country Study พบว่าก่อนไปประเทศจีนนักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 54.55 มีระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อนักศึกษากลับจากประเทศจีน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 56.82 มีระดับความสามารถทางด้านการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับสูง ซึ่งดีขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนการเข้าร่วมโครงการ

คำสำคัญ: ปัจจัย, ทักษะการฟัง, นักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน, In Country Study

Abstract

This research intends to study the factors affecting Chinese listening skills which in turn affect Chinese Language proficiency level for the 3rd year Chinese students of Walailak University. The results of the study will be adapted to develop the listening skills of the students. The population of this study is 44 3rd year students in the Chinese Program at Walailak University. Research Instruments are the questionnaire, a listening test, and interviews. The frequency, percentage, mean, and standard deviation of the results were subsequently analyzed.

The findings revealed several factors affecting the Chinese listening skills of most Chinese students. Teaching was the highest scoring factor with an average of 4.17. Environmental factors scored second, with an average of 4.13. Factors affecting listening ability was minimal with an average of 4.06. The result of listening ability of the students before the In Country Study was found to be 54.55, which is considered to be a medium level. However, when they return from China, it was found that most of the students had a higher level of listening ability in Chinese, scoring better compared to before joining the project and matching with the survey results of In Country Study Program in Native Countries.

Keywords: Factor, listening skills, Chinese language students, In Country Study

บทนำ

ตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี นับตั้งแต่ที่สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2518 ทำให้ประชาชนของทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ที่ดีมาอย่างต่อเนื่อง มีความใกล้ชิดสนิทสนมอย่างเหนียวแน่น รวมทั้งมีการติดต่อระหว่างกันตลอดมา ดังจะเห็นได้จากความร่วมมือในด้านต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว ตลอดจนด้านการศึกษา โดยหลังจากที่ประเทศจีนดำเนินนโยบายเปิดประเทศ จนเข้าสู่ยุคที่ประเทศจีนเรื่องอำนาจและมีบทบาทสำคัญในเวทีโลก เป็นเหตุให้ทั่วโลกต่างต้องการรู้จักกับประเทศจีนมากขึ้น รวมทั้งประเทศไทย ฉะนั้นการรู้ภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการทำความเข้าใจประเทศมหาอำนาจอย่างประเทศจีน

ปัจจุบันภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทย จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่สองที่มีผู้สนใจเรียนมากที่สุดภาษาหนึ่งในเวลานี้ สำหรับภาครัฐเองก็หันมาให้ความสำคัญและเล็งเห็นความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคมในเวทีโลก ซึ่งตามแผนมีเป้าหมายให้ประชาชนไทยอย่างน้อย 500,000 คน มีความรู้ภาษาจีน สามารถสื่อสาร แสวงหาความรู้และใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพได้ มีสถานศึกษาเปิดสอนภาษาจีนมากขึ้นทุกระดับ และภายในปี 2555 กำหนดให้สถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานทุกแห่งเปิดโปรแกรมสอนภาษาจีน ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 (อุทัยวรรณ เฉลิมชัย, 2553)

ในขณะที่ภาษาจีนกำลังได้รับความสนใจจากกลุ่มคนแขนงต่างๆ มากมาย การจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและพร้อมกับการนำไปประกอบอาชีพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนภาษาจีนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจในทักษะด้านต่างๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนและแปล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะด้านการฟัง ซึ่งถือเป็นทักษะแรกของการเรียนภาษา การมีทักษะการฟังที่ดีนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิต เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำคัญของทักษะการเข้าสังคม เพราะจะสามารถลดความเข้าใจผิด ความขัดแย้งในการปฏิสัมพันธ์กับคน นอกจากนี้การพัฒนาทักษะการฟังส่งผลต่อการพัฒนาในด้านสติปัญญา ในแง่ของการฝึกใช้ความคิด การจับประเด็น ฝึกความจำ และฝึกฝนการจดจำแนบกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551: ออนไลน์) หากผู้เรียนฟังไม่เข้าใจ หรือมีปัญหาในการฟัง ก็จะทำให้การเรียนภาษาจีนด้อยประสิทธิภาพลง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนของตนเอง แต่หากผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพได้ ทักษะอื่นๆ ย่อมมีการพัฒนาตามมา (ปัญญา วรรณชัย, 2553) และการเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program เป็นอีกช่องทางหนึ่งของการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะอื่นๆ ในภาษาจีน โครงการนี้เป็นการพานักศึกษาไปศึกษาภาษาต่างประเทศเจ้าของภาษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อยู่ภายใต้บรรยากาศของการใช้ภาษานั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาระดับความสามารถทางภาษา และสามารถใช้ภาษาได้ในระดับใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด พร้อมให้นักศึกษาได้สัมผัสสภาพสังคม วัฒนธรรม และชีวิต ผู้คนในประเทศนั้นๆ

จากประสบการณ์การสอนภาษาจีนของผู้วิจัยที่ได้จัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาจีน สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดตอบโต้กับผู้สอนได้ในขณะที่ผู้สอนทำการสอน เกิดอาการเจ็บหรือไม่สามารถปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้สอนชี้แจงได้ เนื่องจากฟังสิ่งที่ผู้สอนพูดไม่เข้าใจ แต่เมื่อนักศึกษาเหล่านี้ได้มีโอกาสไปศึกษายังมหาวิทยาลัยชิง ประเทศจีน เป็นระยะเวลา 3 เดือน ผู้วิจัยกลับพบว่า เมื่อนักศึกษากลับมาพัฒนาการด้านการฟังของนักศึกษากลับดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กรณีศึกษา นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ประจำปีการศึกษา 2560 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษา และศึกษาระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนก่อนและหลังจากเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ของนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านทักษะการฟังและทักษะด้านอื่นๆ ให้สอดคล้องกับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่เข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ประจำปีการศึกษา 2560
2. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ทั้งก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ประจำปีการศึกษา 2560

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการเรียนรู้ภาษา

มีผู้ตั้งแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการเรียนรู้ภาษาไว้หลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีดังต่อไปนี้มาใช้ในการศึกษาวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีของวอลเบิร์ก Walberg (1989 : 149-150 อ้างถึงใน ธีราภรณ์ กิจจารักษ์, 2553) ผู้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา (A theory of education productivity) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์เดิม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอนประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูและกลยุทธ์ในการเรียนของนักเรียน 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน

แนวคิดและทฤษฎีของอาน หยิ่ง An Ying (安颖, 2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ได้กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือ 1) ปัจจัยด้านภาษาแม่ซึ่งหมายถึง การโยกย้ายทางภาษา แบ่งเป็นการโยกย้ายทางบวกและการโยกย้ายทางลบ 2) ปัจจัยด้านความรู้เดิมทางภาษา ได้แก่ เสียง หน่วยคำ และการสะกดคำ 3) ปัจจัยด้านความสามารถทางภาษาประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ความสามารถในการเข้าและถอดรหัสของเสียง ความสามารถในการเข้าใจไวยากรณ์ ความสามารถในการเรียนรู้แบบอุปนัย และความสามารถในการจดจำ 4) ปัจจัยด้านทัศนคติทางอารมณ์ ซึ่งได้แก่ทัศนคติทางภาษาและแรงจูงใจ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษา มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน และศึกษาระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่เข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ประจำปีการศึกษา 2560 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเลือก เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่เข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 44 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้มาจากการสุ่มแบบไม่เจาะจง จำนวน 5 คน ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน คือแบบสอบถามด้านปัจจัย แบบทดสอบความสามารถทางการฟังภาษาจีนของนักศึกษา และแบบสัมภาษณ์

1. แบบสอบถามด้านปัจจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ
5 หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การเรียนภาษาจีน ระดับทักษะการฟังภาษาจีนทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program และระยะเวลาในการฝึกทักษะการฟังภาษาจีน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 36 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2. แบบทดสอบความสามารถทางด้านการฟังภาษาจีนของนักศึกษา โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ข้อสอบด้านการฟังใน HSK ระดับ 4 ในการทดสอบ เพื่อศึกษาถึงระดับความสามารถทางด้านการฟังภาษาจีนของนักศึกษา จำนวน 45 ข้อ

3. แบบสัมภาษณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมจากกลุ่มประชากรเกี่ยวกับความสำคัญของการฟัง วิธีการฝึกและการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการฝึกฝน จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาเป็นแนวคิดและหลักการในการกำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

แบบสอบถาม สร้างแบบสอบถาม โดยเขียนข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน นำแบบสอบถามที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยค่าความเชื่อมั่นที่ได้เท่ากับ 0.89 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย

แบบทดสอบ ผู้วิจัยใช้ข้อสอบวัดความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนหรือ HSK ระดับ 4 ในส่วนของข้อสอบด้านการฟัง เพื่อทดสอบความสามารถทางด้านการฟังภาษาจีนและนำไปทดสอบประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการทดสอบ Pre-test และ Post-test

แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ โดยตั้งข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนำไปสัมภาษณ์ โดยสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน และมีการจดบันทึกการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard-Deviation) ประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสถิติคิดเป็นค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard-Deviation)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program โดยใช้ค่าสถิติคิดเป็นค่าร้อยละ ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบการฟัง โดยแบ่งเป็น 3 ระดับคือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง

เกณฑ์การแปรผล การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ระดับตามแบบของ Likert Scale ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนในระดับน้อยที่สุด

ช่วงคะแนน การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง ดังนี้

คะแนน 36 – 45	หมายถึง	ช่วงคะแนนระดับสูง
คะแนน 26 – 35	หมายถึง	ช่วงคะแนนระดับปานกลาง
คะแนน 0 – 25	หมายถึง	ช่วงคะแนนระดับต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมพัทธ์ โดยการตีความ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก จัดเรียงตามประเด็น สรุปข้อมูลโดยการตีความสร้างข้อมูลสรุปแบบอุปนัย (Inductive) นำเสนอข้อมูลเป็นข้อความบรรยาย

ผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. **ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.36 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 13.64 ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีนนักศึกษาส่วนใหญ่เคยเรียนภาษาจีนผ่านมาแล้ว 4-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.91 รองลงมาคือ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.73 และ 7-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.36 ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาด้านทักษะการฟังภาษาจีนก่อนเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program ส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับปานกลาง แต่หลังเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program พบว่าทักษะการฟังของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับดี โดยความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 56.82 ส่วนด้านระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการฟัง พบว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฝึกอยู่ที่ 3-4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 43.18 รองลงมาคือ 7 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 22.73 และ 1-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 20.45 ตามลำดับ

2. ด้านปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน

ตารางที่ 1 ปัจจัยด้านการสอนที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน

ปัจจัยด้านการสอน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมการสอน			
1. ผู้สอนมีการซักถามผู้เรียนอย่างทั่วถึง	4.16	0.61	มาก
2. ผู้สอนทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกที่ดีต่อเรื่องที่กำลังฟัง และเกิดแรงจูงใจในการฟัง	4.18	0.66	มาก
3. ผู้สอนทำให้นักศึกษาเข้าใจความหมายของเรื่องที่ฟัง	4.09	0.60	มาก
4. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเมื่อฟังไม่เข้าใจ	4.30	0.59	มากที่สุด
5. ผู้สอนมักจะมีคำชม หรือรางวัลให้กับนักศึกษาที่ตอบได้	3.68	0.80	มาก
6. ผู้สอนควบคุมอารมณ์ได้ดี เวลาที่นักศึกษาฟังไม่เข้าใจหรือตอบคำถามไม่ได้	3.98	1.25	มาก
วิธีการจัดการเรียนการสอน			
1. ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น คลิปวิดีโอ ข่าว ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น นักศึกษาจึงเกิดความสนใจ	4.48	0.79	มากที่สุด
2. ผู้สอนมีกิจกรรมกลุ่มเพื่อฝึกทักษะการฟังและร่วมวิเคราะห์เรื่องที่ฟัง	4.30	0.73	มากที่สุด
3. ผู้สอนมักจะทำให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังเป็นประจำ	4.11	0.69	มาก
4. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา	4.07	0.73	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษามีโอกาสได้ฟังพูดภาษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียน	4.43	0.66	มากที่สุด
6. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้ใช้ภาษาจีนและฝึกทักษะการฟัง	4.32	0.74	มากที่สุด
รวมปัจจัยด้านการสอน	4.17	0.16	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านการสอนที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วิธีการจัดการเรียนการสอน ในประเด็นที่ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น คลิปวิดีโอ ข่าว ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.48 ส่วนพฤติกรรมการสอน คือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเมื่อฟังไม่เข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ตารางที่ 2 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน

ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
แรงจูงใจในการเรียนภาษา			
1. นักศึกษาต้องการเข้าใจสิ่งที่อาจารย์หรือเพื่อนชาวจีนพูด จึงฝึกทักษะการฟังของตนเอง	4.43	0.85	มากที่สุด
2. นักศึกษาชอบฟังเพลง ภาพยนตร์ รายการวาไรตี้ของจีน	4.36	0.81	มากที่สุด
3. นักศึกษามีคารา นักร้อง หรือสถานที่ที่ชอบในประเทศจีน จึงต้องการฝึกทักษะการฟัง	3.89	0.92	มาก
4. นักศึกษามีเป้าหมายการเรียนและพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อใช้ในการเรียนหรือการทำงานในอนาคต	4.55	0.63	มากที่สุด
5. นักศึกษาชอบชาวจีนหรืออยากมีคู่ครองเป็นชาวจีนจึงต้องการฝึกทักษะการฟังให้ดี	2.86	1.34	ปานกลาง
ทัศนคติต่อการเรียนภาษา			
1. นักศึกษามีความสุขทุกครั้งที่ได้ยินภาษาจีน	3.95	0.99	มาก
2. นักศึกษาชอบเรียนวิชาฟัง-พูด มากกว่า วิชาการอ่าน-การเขียน	4.18	0.81	มาก
3. นักศึกษาเห็นว่าทักษะการฟังมีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ	4.43	0.62	มากที่สุด
4. นักศึกษาคิดว่าการพูดกับเพื่อนชาวจีน หรืออาจารย์ชาวจีนทำให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการฟังเพิ่มมากขึ้น	4.66	0.48	มากที่สุด
5. นักศึกษาไม่รู้สึกรู้สึกท้อแท้ในการพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะด้านอื่นๆ	4.14	0.85	มาก
6. นักศึกษาเห็นว่าการฟังภาษาจีนเป็นประจำจะทำให้ทักษะการฟังของตนเองดีขึ้น	4.48	0.66	มากที่สุด
ลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา			
1. นักศึกษามักจะสนทนากับอาจารย์ชาวจีนและเพื่อนชาวจีนผ่านช่องทางต่างๆ เพราะได้ฝึกทักษะการฟัง	3.89	0.99	มาก
2. นักศึกษามักสนทนากับเพื่อนด้วยภาษาจีน	3.27	0.95	ปานกลาง
3. นักศึกษาชอบฟังและแปลไปด้วยขณะที่ฟังภาษาจีน	3.73	1.06	มาก
กลวิธีในการเรียนภาษา			
1. นักศึกษาใช้อุปกรณ์ช่วยในการฝึกทักษะการฟัง เช่น Talking Dictionary สื่ออิเล็กทรอนิกส์ YouTube เป็นต้น	4.07	0.85	มาก
2. เมื่อมีประโยคหรือคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจมักจะถามอาจารย์หรือเพื่อนชาวจีน	3.93	0.76	มาก
3. นักศึกษาเริ่มฝึกทักษะการฟังจากสิ่งที่ตนเองชอบ และสนใจอยู่เสมอ	4.20	0.67	มาก
4. นักศึกษาพยายามฟังและพูดตามในสิ่งที่ตนเองฟังอยู่เสมอ	4.05	0.78	มาก
รวมปัจจัยด้านตัวผู้เรียน	4.06	0.20	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ทักษะคิดต่อการเรียนภาษา ในประเด็นที่คิดว่าการพูดกับเพื่อนชาวจีนหรืออาจารย์ชาวจีนทำให้พัฒนาทักษะการฟังเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.66 แรงจูงใจในการเรียนภาษา คือ มีเป้าหมายการเรียนและพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อใช้ในการเรียนหรือการทำงานในอนาคต มีค่าเฉลี่ย 4.55 กลวิธีในการเรียนภาษา คือ เริ่มฝึกทักษะการฟังจากสิ่งที่ตนเองชอบ และสนใจอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ส่วนลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา คือ มักจะสนทนากับอาจารย์ชาวจีนและเพื่อนชาวจีนผ่านช่องทางต่างๆ เพราะได้ฝึกทักษะการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ตารางที่ 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย			
1. สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการฟัง เช่น มีการเปิดเพลง ข่าว หรือโฆษณาเป็นภาษาจีนในมหาวิทยาลัย	3.95	1.03	มาก
2. ทุกสถานที่ในมหาวิทยาลัยมีการใช้ภาษาจีนในการทำกิจกรรมต่างๆ จึงได้ฝึกทักษะการฟังและทักษะอื่นๆ	4.07	1.11	มาก
สภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรม			
1. นักศึกษาได้พูดภาษาจีนทุกวัน และทุกที่ จึงทำให้ทักษะการฟังดีขึ้น	4.41	0.84	มากที่สุด
2. นักศึกษาต้องการเข้าใจสังคม วัฒนธรรม และชีวิตของชาวจีนในพื้นที่จึงได้พูดคุยกับชาวจีน และได้ฝึกการฟังไปด้วย	4.32	0.71	มากที่สุด
3. มีกิจกรรมที่นักศึกษาต่างชาติทำร่วมกับนักศึกษาจีนบ่อย ๆ จึงเกิดการแลกเปลี่ยนทางด้านภาษาและวัฒนธรรม	3.77	1.18	มาก
4. การได้ซึมซับภาษาและวัฒนธรรมจีนบ่อย ๆ มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะทางภาษาจีน	4.25	0.72	มากที่สุด
รวมปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน	4.13	0.20	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด คือ สภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรม ในประเด็นที่คิดว่าการพูดภาษาจีนทุกวัน และทุกที่ ทำให้ทักษะการฟังดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.41 ส่วนสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย คือ เห็นว่าทุกสถานที่ในมหาวิทยาลัยมีการใช้ภาษาจีนในการทำกิจกรรมต่างๆ จึงได้ฝึกทักษะการฟังและทักษะอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

3. ด้านระดับความสามารถทางการฟังภาษาจีนของนักศึกษา

ตารางที่ 4 การทดสอบความสามารถทางการฟังภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program

ช่วงคะแนน	Pre-test ระดับความสามารถทางการฟัง ภาษาจีน ก่อนเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program			Post-test ระดับความสามารถทางการฟังภาษาจีน หลังการเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program		
	จำนวน	ร้อยละ	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ	ระดับ
0 – 25	6	13.64	ต่ำ	1	2.27	ต่ำ
26 – 35	24	54.55	ปานกลาง	18	40.91	ปานกลาง
36 – 45	14	31.81	สูง	25	56.82	สูง
รวม	44	100		44	100	

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ทั้งก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการ In Country Study พบว่า ก่อนไปประเทศจีนนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.55 แต่เมื่อนักศึกษากลับจากประเทศจีนผลการทดสอบ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความสามารถทางการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 56.82

จากแบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ In Country Study เกี่ยวกับความสำคัญของการฟัง วิธีการฝึกและการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการฝึกฝนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยแบ่งเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 นักศึกษาคิดว่าการฝึกทักษะการฟังในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชาวจีนกับการฝึกการฟังในสภาพแวดล้อมที่มีชาวจีน เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาในประเด็นนี้ นักศึกษาทั้ง 5 คน มีความคิดเห็นที่ตรงกันว่าการฝึกทักษะการฟังในสภาพแวดล้อมที่มีชาวจีนและไม่มีชาวจีนนั้นมีความแตกต่างกัน โดยคนที่ 1 และ 2 กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่มีชาวจีนจะช่วยพัฒนาทักษะการฟังได้ดีกว่าสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชาวจีน ส่วนนักศึกษาคนที่ 3 กล่าวว่า การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีชาวจีนจะฝึกทักษะการฟังได้ง่ายกว่า แต่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชาวจีนทำได้ค่อนข้างลำบาก นักศึกษาคนที่ 4 กล่าวว่า หากอยู่ในเมืองไทยจะเจอสภาพแวดล้อมไทย ซึ่งการฝึกทักษะการฟังนั้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีชาวจีนเราสามารถพูดคุยกับชาวจีนได้ทุกวัน ส่วนนักศึกษาคนที่ 5 ก็เห็นว่าการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันจะมีการฝึกที่ต่างกัน หากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เจอแต่ชาวจีน เจอสถานการณ์ที่ต้องใช้จริงจะช่วยการฝึกทักษะการฟังได้ดีกว่า

จากผลการสัมภาษณ์นักศึกษาสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมที่มีชาวจีนอยู่จะช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาได้ดีกว่าการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชาวจีน เพราะนักศึกษาสามารถฝึกทักษะการฟังและสามารถตอบโต้กับเจ้าของภาษาได้โดยตรง ซึ่งการฝึกในสถานการณ์จริงแบบนี้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ข้อผิดพลาดและได้รับการแก้ไขโดยทันทีจากเจ้าของภาษา

ประเด็นที่ 2 นักศึกษาคิดว่าวิธีการฝึกทักษะการฟังที่ดีควรมีลักษณะอย่างไรบ้าง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะที่ 1 กล่าวว่า วิธีการฝึกทักษะการฟังที่ดีและมีประสิทธิภาพคือการดูซีรี่ย์ภาษาจีนโบราณบ่อยๆ เพราะนอกจากจะได้ฝึกทักษะการฟังแล้วยังได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ส่วนนักศึกษาคณะที่ 2 กล่าวว่า ควรฝึกฟังอย่างสม่ำเสมอ เพราะถ้าขาดช่วงอาจทำให้ทักษะการฟังถดถอยได้ นักศึกษาคณะที่ 3 มองว่าวิธีที่จะใช้ในการฝึกทักษะการฟังที่ดี คือ การดูภาพยนตร์จีน ฟังเพลงจีน หรือรายการโทรทัศน์ของจีนบ่อยๆ นักศึกษาคณะที่ 4 กล่าวว่า การดูภาพยนตร์แนวรักโรแมนติกและฟังเพลงจีน เป็นวิธีที่นักศึกษาใช้ในการฝึกทักษะการฟังของตนเองเป็นประจำ และจะไม่ดูคำบรรยายภาษาไทย ส่วนนักศึกษาคณะที่ 5 ก็มีความเห็นคล้ายกับหลายๆ คน ซึ่งมองว่าวิธีที่ดีที่สุดในการฝึกทักษะการฟังภาษาจีนคือการดูภาพยนตร์จีนหรือละครจีนแบบไม่มีคำบรรยายภาษาไทย และอีกตัวช่วยในการฝึกคือการคุยสนทนาผ่านคิวิคิกับเพื่อนชาวจีน ซึ่งช่วยในการฝึกทักษะการฟังภาษาจีนได้ค่อนข้างมาก

จากผลการสัมภาษณ์นักศึกษาสมาชิกสามารถสรุปได้ว่าการฝึกทักษะการฟังโดยส่วนใหญ่ของนักศึกษาจะใช้วิธีการที่คล้ายๆ กันคือ ผ่านการฟังเพลง ดูภาพยนตร์ ละคร หรือรายการโทรทัศน์ของจีน ซึ่งวิธีการดังกล่าวสามารถฝึกฝนทักษะการฟังของนักศึกษาได้ แต่ควรมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ขณะเดียวกันการฟังสำเนียงภาษาจีนผ่านสื่อต่างๆ แม้ว่าจะขาดการปฏิบัติจริงหรือการใช้ นักศึกษาไม่ได้มีโอกาสในการตอบโต้จากสิ่งที่ฟังมากนัก แต่สื่อเหล่านี้สามารถฝึกให้นักศึกษาได้ฟังสำเนียงเสียงที่ต่างกัน เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เรียนรู้ระดับความเร็วในการพูดของชาวจีน และฝึกความเข้าใจจากสิ่งที่กำลังฟังได้

ประเด็นที่ 3 เมื่อพบปัญหาในการฟังภาษาจีน นักศึกษามีวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างไร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะที่ 1 กล่าวว่า เมื่อนักศึกษาพบปัญหาในขณะที่ดูภาพยนตร์จีนขณะที่ฟังจะทำการหยุดการเล่นภาพยนตร์ เพื่อหาความหมายของประโยคหรือคำที่ฟังไม่เข้าใจ นักศึกษาคณะที่ 2 กล่าวว่า แก้ปัญหาโดยการใช้ โปรแกรมแปลภาษา เช่น Google Translate นักศึกษาคณะที่ 3 กล่าวว่า เมื่อเจอปัญหาในด้านการฟัง จะถามอาจารย์ผู้สอนถึงความหมาย และจดบันทึกเสียงเพื่อนำไปฟังซ้ำ ส่วนนักศึกษาคณะที่ 4 และ 5 มีความเห็นที่คล้ายกัน กล่าวว่า หากตนฟังภาษาจีนไม่เข้าใจจะทำการจดคำสำคัญของประโยคนั้นๆ แล้วนำมาหาความหมาย วิธีการดังกล่าวช่วยในการฝึกการฟังของตนเองได้ค่อนข้างดี

จากผลการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า วิธีการที่นักศึกษามักจะนำมาใช้เวลาที่เจอปัญหาด้านการฟังคือการจดบันทึกประโยค คำศัพท์ แล้วนำมาหาความหมายเพื่อให้ทราบถึงความหมายโดยรวมของสิ่งที่ฟัง วิธีการดังกล่าวนอกจากจะช่วยฝึกความเข้าใจในเรื่องที่ฟัง นักศึกษายังสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยนักศึกษาในเรื่องของการสะสมคำศัพท์ เมื่อคำศัพท์ที่ได้ฟังมีความหลากหลายและเพิ่มขึ้น ทักษะการวิเคราะห์ จับประเด็นจากสิ่งที่ฟัง และความเข้าใจในสิ่งที่กำลังฟังจะเพิ่มตามมา เพราะนักศึกษาเกิดความคุ้นเคยกับคำศัพท์เหล่านั้น ช่วยให้การฟังง่ายขึ้น

ประเด็นที่ 4 นักศึกษาคิดว่าในห้องเรียนควรมีการจัดการเรียนแบบใดจึงจะช่วยพัฒนาทักษะการฟังและทักษะอื่นๆ ของผู้เรียนได้

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะที่ 1 กล่าวว่า การเรียนการสอนในห้องเรียนนั้นยังคงต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาจีนประกอบกัน โดยเฉพาะเวลาที่สอนคำศัพท์หรือไวยากรณ์ หากผู้สอนใช้ภาษาจีนล้วนจะทำให้เกิดปัญหาในการทำความเข้าใจ ซึ่งต่างจากนักศึกษาคณะที่ 2 3 และ 4 ที่กล่าวว่าในการเรียนการสอนควรใช้ภาษาจีน ไม่ควรใช้ภาษาไทย เพราะหากไม่เข้าใจนักศึกษาควรพยายามฝึกและฟังให้ออกด้วยตนเอง ในห้องเรียนผู้สอนควรใช้ภาษาจีนมากกว่าภาษาไทย ส่วนนักศึกษาคณะที่ 5 มีความเห็นคล้ายๆ

กันกับเพื่อนๆ นักศึกษามองว่าการเรียนรู้ภาษาที่ดีนั้นควรใช้ภาษานั้นๆ ในการเรียนการสอนแม้ว่าผู้เรียนจะเกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการฟัง แต่หากได้ฟังประโยคเหล่านั้นซ้ำๆ บ่อยๆ ทักษะการฟังก็จะดีขึ้น

จากผลการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่าความเห็นของนักศึกษาส่วนใหญ่มองว่าหากอาจารย์ผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาจีนในการสอนจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะช่วยให้การฟังของนักศึกษาพัฒนาได้เร็วกว่าการสอนโดยใช้ภาษาไทยประกอบ ทั้งนี้ผู้เรียนที่มีปัญหาในการฟังควรใช้เวลาในการฝึกฟังให้มากขึ้น การเรียนรู้จากในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอในการฝึกทักษะการฟัง เพราะทักษะการฟังเกิดขึ้นได้เมื่อมีการฟังบ่อยๆ มีการวิเคราะห์การฟังของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ฟังแล้วต้องฝึกใช้จึงจะเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเมื่อเจอประเด็นที่ฟังไม่เข้าใจควรถามอาจารย์ผู้สอนทันที เพื่อปัญหานั้นจะได้รับการแก้ไข

ประเด็นที่ 5 นักศึกษาคิดว่าทักษะใดที่มีความสำคัญและจำเป็นในการเรียนและการทำงานในอนาคต เพราะเหตุใด

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนภาษาจีนและการทำงานในอนาคตคือ ทักษะการฟังและการพูด ซึ่งนักศึกษาคนที่ 1 กล่าวว่า หากฟังไม่ได้ก็ไม่สามารถสื่อสารกับอาจารย์ได้ ดังนั้นการฟังจึงเป็นทักษะสำคัญ นักศึกษาคนที่ 2 กล่าวว่า ทักษะสำคัญคือ ทักษะการฟังเพราะการสื่อสารอันดับแรกจะต้องพูด และการที่จะสื่อสารได้จะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน นักศึกษาคนที่ 3 กล่าวว่าคงจะหนีไม่พ้นทักษะการฟังและการพูด เพราะในการทำงานเราต้องใช้ทักษะเหล่านี้ในการประสานงานกับคนในองค์กร ส่วนนักศึกษาคนที่ 4 และ 5 ก็มีความเห็นเช่นเดียวกับเพื่อนๆ มองว่าทักษะการฟังและการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ

จากผลการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาจีนและการทำงานในอนาคต คือ ทักษะการฟัง รองลงมาคือทักษะการพูด เพราะทั้งสองทักษะนี้มีความจำเป็น หากผู้เรียนมีปัญหาในการฟังและการพูดก็จะไม่สามารถเรียนได้อย่างเข้าใจ ในเวลาที่ต้องทำงานก็ไม่สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ โดยเฉพาะลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะการฟังและการพูดเป็นหลัก ดังนั้นทั้งสองทักษะนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนภาษาจีนทุกคนควรมีการฝึกฝนให้มากเพื่อสามารถนำไปใช้ในการเรียนและการทำงานในอนาคต

สรุปและอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีนมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สามารถวิเคราะห์และอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ปัจจัยด้านการสอนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอน กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่าอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในประเทศเจ้าของภาษา ผู้สอนมีวิธีการสอนและใช้สื่อประกอบการสอนที่มีความหลากหลายประกอบการสอน เช่น มีการใช้สื่อภาพยนตร์ ข่าว คลิปวิดีโอ ภาพ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาที่สอน สามารถฟังและจับประเด็นจากเนื้อหาที่ฟังได้ และการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอของผู้สอน อาจจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีน ได้คิดวิเคราะห์เป็นภาษาจีนและฝึกทักษะการฟังของตนเองได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Zhang Hua (张华, 1998: 212-226) ที่กล่าวว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดีควรมีความหลากหลาย เช่น การใช้วิธีการสอนแบบการเสนอแนะ

(提示型教学方法) การเน้นแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน (共同解决问题型教学方法) หรือเน้นผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง (自住型教学方法) มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการสาธิต (示范) ที่ครูจะแสดงกิจกรรม พฤติกรรมหรือทัศนคติบางอย่างแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปฝึกหรือเลียนแบบ เช่น สาธิตวิธีการอ่าน วิธีการใช้หลักการ วิธีการวิเคราะห์ปัญหา วิธีการเข้าใจข้อเท็จจริง การนำเสนอ (呈现) โดยใช้แผนภูมิรูปภาพ โมเดล ตัวอย่าง ภาพวาด เป็นต้น เพื่อนำเสนอเนื้อหาของบทเรียน ผู้เรียนสามารถสำรวจ สังเกต และทำซ้ำๆ ได้ หรือใช้การแสดง (展示) ซึ่งเป็นวิธีการสอนโดยการแสดงให้เห็นถึงสรรพสิ่ง และปรากฏการณ์ต่างๆ เช่น การเยี่ยมชมสถานที่ การสาธิตและการทดลอง วิธีการนี้จะช่วยฝึกความสามารถในการสังเกตของผู้เรียน รวมทั้งการพูดสรุปความ (口述) เป็นวิธีการสอนเนื้อหาผ่านภาษา ที่มีทั้งการรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง ซึ่งการใช้วิธีการนี้ผู้เรียนจะได้รับความรู้ และพัฒนาทักษะการเรียนรู้และเพิ่มความสามารถในการรับรู้ได้

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและหลากหลายสามารถช่วยเพิ่มความเข้าใจแก่ผู้เรียนได้ซึ่งยังสอดคล้องกับคັນสนีย์ ฉัตรคุปต์และอุษา ชูชาติ (2544 : 5 – 10) ที่กล่าววาทฤษฎีที่ครูผู้สอนใช้จัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณคือ การสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุข ไมเครียด รู้สึกมั่นใจและสบายใจในขณะที่เรียนรู้ การแสวงหาข้อมูลผสมผสานความรู้และการคิดวิเคราะห์ของสมอง โดยการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยชี้แนะแหล่งเรียนรู้ จัดกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการดู การฟัง การสัมผัส การเคลื่อนไหว การตั้งคำถาม การอภิปรายร่วมกัน การทำงานเป็นกลุ่ม การเผชิญสถานการณ์จำลอง และการทดลอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru (2560: 81) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของผู้เรียน พบว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดของผู้เรียน ผู้เรียนควรมีโอกาสได้เรียนกับเจ้าของภาษาและใช้ภาษาจีนในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรับและเรียนรู้ภาษานั้นโดยตรง มีการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น ใช้วิธีการสอนแบบฟังพูดหรือวิธีการสอนผ่านสื่อโสตทัศน เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนมีความสัมพันธ์และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนและการฝึกทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษา

2) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทัศนคติต่อการเรียนภาษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่าทัศนคติเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาจีน นักศึกษาเห็นว่าการพูดกับเพื่อนชาวจีน หรืออาจารย์ชาวจีนเป็นประจำทำให้นักศึกษาได้พัฒนาภาษาจีนและทักษะการฟังเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาเห็นว่าการพัฒนาทักษะการฟังของตนเองมีส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ไปพร้อมกัน และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเห็นว่าทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนและการทำงานในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Gardner (2008) ที่กล่าวว่าทัศนคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาทักษะในภาษาที่สองให้ประสบ

ความสำเร็จ ในขณะที่ Starks and Paltridge (1996) ก็ยืนยันว่าการเรียนรู้ภาษามีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อภาษาต่างๆ อย่างใกล้ชิด จากแนวคิดทั้งสองแนวคิดนี้ ทัศนคติจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษา สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติเชิงลบต่อภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ He Yaqun (贺雅群, 2016) ที่ได้ศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชาวทิเบตระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าทัศนคติมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทัศนคติการเรียนรู้ในเชิงบวกจะช่วยให้นักเรียนชาวทิเบตเรียนรู้ภาษาจีนได้ดีกว่าทัศนคติในเชิงลบ

จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียนภาษาและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าทัศนคติเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาจีน หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน การเรียนรู้และการฝึกฝนจะทำได้ง่ายขึ้น แม้จะต้องพบเจอกับปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนแต่หากผู้เรียนมีทัศนคติในเชิงลบก็จะส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนและการฝึกทักษะการฟังภาษาจีนของผู้เรียนได้เช่นกัน

3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า แม้นักศึกษาจะอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศจีนแต่สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจีนอาจมีความแตกต่างจากสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยไทยค่อนข้างมาก นักศึกษาอาจเกิดความรู้สึกที่ไม่คุ้นชินกับสภาพแวดล้อมดังกล่าว ซึ่งต่างจากสภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรม ถึงแม้ว่าทุกคนจะพูดและสื่อสารโดยใช้ภาษาจีน แต่นักศึกษามีความรู้ทางด้านภาษาจีนเป็นทุนเดิม เมื่อได้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางภาษาที่เคยเรียนรู้มาก่อน ได้พูดภาษาจีนทุกวันและทุกที่ อีกทั้งมีโอกาสเรียนรู้เข้าใจสังคม วัฒนธรรม และชีวิตของชาวจีนในพื้นที่จึงทำให้ได้ใช้ภาษาจีนบ่อยขึ้นซึ่งเป็นการฝึกทักษะการฟังไปด้วยในเวลาเดียวกัน เหตุนี้จึงอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ทักษะการฟังของนักศึกษาดีขึ้นตามมา สอดคล้องกับเก้จวิวัล ตั้งสิริวิสัย และคณะ (2560) ที่ได้กล่าวไว้ว่า หากผู้เรียนขาดสภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรม จะทำให้ผู้เรียนยากที่จะฝึกฝนความสามารถทางภาษาจีนในเชิงปฏิบัติ ฉะนั้นสภาพแวดล้อมทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงภาษาและความหมายของภาษาที่แฝงอยู่ในวัฒนธรรมได้ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ Cui Zhangfu (崔长福, 2005) ที่ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางภาษาของนักเรียนเกาหลีที่เรียนภาษาจีน โดยทำการเปรียบเทียบนักศึกษาเกาหลี 2 กลุ่ม คือนักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาจีนในประเทศจีนกับนักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาจีนในประเทศเกาหลี โดยทำการทดสอบ การฟัง พูด อ่าน และเขียน พบว่า นักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาจีนในประเทศจีนมีผลการทดสอบในทุกด้านสูงกว่านักศึกษาที่เรียนภาษาจีนอยู่ในประเทศเกาหลี โดยเฉพาะด้านการฟัง ทั้งนี้เพราะนักศึกษากลุ่มที่เรียนภาษาจีนในประเทศจีนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียน ได้ฝึกฝนในสถานการณ์จริงอยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นจากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรมมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ทางภาษาและการพัฒนาทักษะทางภาษา หากนักศึกษาได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีชาวจีน การฝึกฝนจะเป็นไปได้ง่ายกว่าสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชาวจีนอยู่

4) ระดับความสามารถในด้านการฟังภาษาจีนของนักศึกษา จากการทดสอบนักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถทางการฟังภาษาจีนสูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่าอาจมาจากหลายปัจจัยประกอบกันคือปัจจัยด้านการสอนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยในด้านการสอนเนื่องจากผู้สอนใช้ภาษาจีนในการเรียนการสอน

ตลอดเวลา ใช้วิธีในการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนกำลังสอน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ตอบโต้กับผู้สอนเป็นภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนเองจะต้องคิด วิเคราะห์ และสรุปผลที่ได้จากการฟังไปพร้อมกันขณะที่ฟัง เพื่อให้ตนเองเข้าใจเนื้อหาที่ผู้สอนกำลังอธิบาย และในขณะที่นักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมทางภาษาที่มีชาวจีนเป็นส่วนใหญ่ กิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียนนักเรียนจะต้องใช้ภาษาจีนและฟังภาษาจีนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการ สภาพแวดล้อมทางภาษาดังกล่าวเมื่อนักเรียนได้ซึมซับบ่อยขึ้น อาจเกิดเป็นความเคยชิน และเกิดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยฝึกทักษะการฟังและพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนได้ และจากการสนทนากับนักเรียนก็พบว่า นักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า การเรียนภาษาจีนในสภาพแวดล้อมที่มีชาวจีนอยู่จะช่วยให้นักเรียนฟังของนักเรียนดีขึ้นมากกว่าการที่ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชาวจีน เพราะสภาพแวดล้อมที่มีชาวจีนทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สำเนียงทางภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจขณะที่เพื่อนชาวจีนหรืออาจารย์ชาวจีนพูดได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Liu Xun (2012) ที่กล่าวว่าสภาพแวดล้อมทางภาษาและวัฒนธรรมนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของภาษาที่สองได้อย่างเป็นธรรมชาติแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริงอีกด้วย

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าการไปเรียนในประเทศเจ้าของภาษา นักเรียนสามารถสัมผัสและเรียนรู้การใช้ภาษาจากสถานการณ์จริง ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความเข้าใจในเรื่องการฟังและเพิ่มความสามารถในการฟังให้แก่เด็กนักเรียนได้

สรุป

ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการฟังภาษาจีนของนักเรียนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านการสอน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน และ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน และจากการทดสอบความสามารถทางด้านการฟังภาษาจีน นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับความสามารถทางด้านการฟังภาษาจีนอยู่ในระดับสูงขึ้น หลังจากเข้าร่วมโครงการ In Country Study Program จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านทักษะการฟังและทักษะด้านอื่นๆ ให้สอดคล้องกับผู้เรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เก็จวิรัช ตั้งสิริวิสุทธิ์ วนิตา ชูเกียรติวัฒนากุล ทรรศนีย์โมรา และ Wei Jie.(2560).การเรียนรู้ภาษาจีนเชิงวิจัยปฏิบัติการของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร.10(1) มกราคม – เมษายน.
- ธีราภรณ์ กิจจารักษ์.(2553).ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ฉัญญารัตน์ มะลาศรี Wei Jingru. (2560). การจัดเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ. 4 (3) กันยายน.

- ปญญา วรรณชัย. (2553). ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบทางตรง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ผิง ลี่ถึง Peng Liting.(2556).ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม. วารสารกระแสนวัตกรรม,หน้า 32.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ อุษา ชูชาติ.(2544).ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking). กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.หน้า 5 – 10.
- อุทัยวรรณ เฉลิมชัย. (2553). การส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาจีน. วารสารวิชาการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 10 (3) กรกฎาคม - กันยายน. หน้า 7-11.
- An Ying. (安颖, 2015). 第二语言学习影响因素探析. 《亚太教育》.第 21 期.
- Cui Zhangfu. (崔长福, 2005).韩国学上学习汉语的语言环境研究.硕士学位论文: 天津师范大学.
- Gardner, R.C. (2008). Individual differences in second and foreign language learning.In N.Van Deusen-Scholl & N.H.Hornberger (Eds.), Encyclopedia of Language and Education, Second and Foreign Language Education], 29-40.
- Gu Mingyuan. (顾明远 1998).教育大辞典. 上海教育出版社.
- He Yaqun (贺雅群, 2016).藏族中小學生汉语学习态度的调查研究. 西北师范大学.
- Liu Xun. (2012).Introduction to Teaching Chinese as Foreign Language. Beijing Language University Press.
- Starks, D. & Paltridge, B. (1996). A note on using sociolinguistic methods to study non-native attitudes towards English. World Englishes, 15(2), 217-224.
- Wang Jingyuan. (王静媛, 2010). 影响中级汉语听力教学的因素及提高策略.辽宁工业大学学报:社会科学版》.第 3 期.
- Yang Xiaoping (杨晓萍, 1995).改进听力技能 《外语学刊: 黑龙江大学学报》第 1 期.
- Zhang Hua. (张华, 1998).课程与教学论. 上海教育出版社.
- Zhu Yin (朱银, 2014).中级阶段留学生听力学习策略研究.硕士学位论文: 华中师范大学语言研究所.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). พัฒนา "ทักษะการฟัง". [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.kriengsak.com/node/1286>. (เข้าถึงเมื่อ 7 ตุลาคม 2561).